

ПАЉО БОХУШ

ЧОВЕК ИЗ СВЕНЕМИРА

ТРИ ЗАПОВЕСТИ

Заповест прва, њу ћеш при умирању разумети.
Пожури да живиш, да не закасниш ни мрети,
у смрт да ступиш, у муклу једнакост!
Једнаког је чина свака твоја кост
као кости великодостојника дебелих к'о по стола
ако громко си живео, а ти и умри без бола.

Друга важна, но та се не исплаћа:
Све да кошуље немаш, а ни целих гаћа
и живиш само на сувој леблебији,
пребиваш у свињцу или у ћелији
подлости гнусне од сланинице
не једи,
немај те кривице!

Трећу сазнадох морен тугом врелом:
Човека не силуј чак ни добрим делом
Пророци су због тог одлазили у гробове!
Ни просјак не би у златне окове,
ако бити просјак драже му је,
прост је свакој обмане прокламује.

Амен!

ГОСТ

Нисам био гост радо виђен, но задржаван сам доста,
а за незахвалног и дрског су ме држали као госта.
У кућу домаћина примљен, чувала ме његова пушка,
плач и шкрипање зуба – дали би ми увек одушка.

Гост у кућу, или кост у грло?
Од гозбе мрске, ето то ми је преостало.

ИПАК

Држим се живота као да је самилосни сведок,
тако весели живот чини ми се нико није имао
– враћао се хром у мене врло ретко
и обитавао ме је док сам ја дремао.

А често су ме будили и помијама кропили,
и то освежење ме је скупо коштало.
Њега би к'о бедника напили
пре него што се у сан
у блато стропоштао.

DANCE MACABRE

Песницом ми је око обрисао онај што ме ударио
и обрадовао ме је црвеним параграфом,
сад сâм се пред смрт такође опаметио
згњечен омраженим шрафом.

Смрт и када се шегачи, озбиљно мисли,
на постељу меку баца ока умивена.
Као и ми – тај умире тако што виси
ужетом уздигнут, а стопала необувена.

ЛЕТЊИ ВЕЗ

Између прућа јасмина
везе сунце по земљи позлаћено цвеће;
обешена на тараби пелена
попут застави вијори,
налик белом крилу лепша
ка будућности.

После јутра дан је прилегао у виноград,
врелим дахом дахће
као косац, као орач,
и као љубавник.
За један зрео летњи дан,
вреди платити царском круном
без кајања.

Вратите се, врела лета многа,
вишњама испод лишћа да крварите
као капљицама крви,
вратите се упаљене
пожарима зрелих жита
и кајсија.

Приљубљене уз изворе, жедне
– вратите се,
као роде замишљене повише вода
– вратите се,
пуно пута налик вечерњем кикоту девојачком
– вратите се!

Жутим брковима класја обрасло лето
волим као у детињству,
дукате летњих маслачака приштедео сам их
за старе дане.
Не, не исплати се мењати травнато лето
за изанђао асфалт.

Изабрала и превела са словачког
Зденка Валентиј Белић